

ความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมทางการเมือง ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ : กรณีศึกษา จังหวัดชลบุรี

เอกวิทย์ ณัชร, *ร.ด.

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เกี่ยวข้องกับการสังเกต การณ์ความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงบรรยายกาศทั่วไปช่วงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในจังหวัดชลบุรี และศึกษาบทบาทและการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัด ปัญหาอุปสรรค การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา อีกทั้งเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา บทบาทของหน่วยงานภาครัฐ บริษัทเอกชน องค์กรสาธารณะ และองค์กรอื่น ๆ ที่เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา รวมถึงเพื่อให้ทราบแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับ

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เพื่อที่จะได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมระบบประชาธิปไตยของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในจังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ช่วงก่อนการเลือกตั้ง ๓ เดือน ช่วงระหว่างการมีพระราชบัญญัติกำหนดให้มีการเลือกตั้ง วันเลือกตั้ง จนถึง ๑ เดือน ภายหลังจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพทั้งจากเอกสาร การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง จากการศึกษาพบว่า การเลือกตั้ง

* ว่าที่ร้อยตรี ; อาจารย์ ภาควิชาธุรกิจศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดชลบุรีในครั้งนี้เป็นไปด้วยความราบรื่น ไม่มีปัญหาอุปสรรคที่รุนแรงแต่อย่างใด การบริหารจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ตามปกติ การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความสนใจของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง รวมทั้งความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่นกัน การแข่งขันไม่มีความรุนแรง บรรยายกาศการเลือกตั้งค่อนข้างเงียบ ไม่ค่อยมีความคึกคักเหมือนการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา

Abstract

The study is the observation of the process and political behavior in the election of Chon Buri senators in 2006. The objectives of this study are as follows :

1. To know the general atmosphere of the election.
2. To study roles and working of the Chon Buri Election Commission.
3. To specify problems, difficulties and solutions in the election.
4. To study the political behaviors of the candidates running for the election.
5. To study the roles of the government, public and private organizations related to the election.
6. To know the political behaviors of the people, especially those relates to the senator election.
7. To suggest ways to improve the

process of the senator election as one of the mechanisms for the democratic consolidation in Thailand.

The author divides the time frame of the study into 3 parts, that are

1. the period of three months before the election (three months before the promulgation of royal decree on the election day)
2. the election day
3. the period of three months from the day after the election to the day that Chon Buri Election Commission formally certified the election result.

Regarding research methodology, the author takes qualitative methods, such as, documentary analysis, observation and in-depth interviews with those related to the election.

The findings of this study are as follows; The election was in a normal state. There was no obstacles to the election process administered by Chon Buri Election Commission and related organizations. Political participation and people rate of interest were average. The political behaviors of the candidates were in a normal state. The level of competition was not high. The atmosphere of the election was rather quiet. The election was not as enthusiastic as the previous one.

ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ให้วุฒิสภา เป็นหน่วยที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและกลั่นกรอง โดยมีที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน

ในแต่ละจังหวัด บทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) นับว่ามีลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกระบวนการเลือกตั้งที่กำหนดให้การเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง กำหนดให้ประชาชนลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัคร ได้ ๑ คน ห้ามไม่ให้ผู้สมัครหาเสียง ทำได้เพียงแต่การแนะนำตัวเท่านั้น ห้ามพรropการเมืองให้ การสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา การนับคะแนนให้กระทำ ณ หน่วยเลือกตั้ง และกรณีที่จังหวัดใดมีสมาชิกวุฒิสภาได้มากกว่า หนึ่งคน ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนน สูงสุดเรียงตามลำดับจนครบจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะพึงมีได้ในจังหวัดนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา (ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา, ๒๕๔๒, หน้า ๑-๕๙)

ในเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัคร รัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติไว้ว่าห้ามผู้ที่เคยเป็น สมาชิกวุฒิสภาถ้ามีมาลงสมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งในวาระต่อกัน ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญไม่ประสงค์ให้สมาชิกวุฒิสภาต้อง หัวงพึงพรropการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้ง และต้องการให้สามารถทำงานที่ได้โดยไม่ต้อง กังวลกับการจะได้รับการเลือกตั้งกลับมาใหม่ และยังกวนว่าในรัฐธรรมนูญยังกำหนดให้ผู้สมัคร รับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และขณะดำรง ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาต้องพ้นจากการเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ก่อนการรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญต้องการให้

สมาชิกวุฒิสภามีความเป็นอิสระและเป็นกลาง ตลอดจนไม่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนในผลประโยชน์ทางการเมืองใด ๆ อี่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๔๕, หน้า ๓-๓๒)

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาง่มีเป็น กิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญ โดยเฉพาะการ เลือกตั้งที่มีขึ้นในวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผ่านมานั้นถือเป็นครั้งที่สองภายใต้บทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังกล่าวนี้ หลังจากที่สมาชิกวุฒิสภารุดแรกหมาดวาระการดำรง ตำแหน่ง ๖ ปี อันจะเป็นบทพิสูจน์ที่คุ้มครอง ความคาดหวังต่อสมาชิกวุฒิสภาก็หายไปแล้วนี้ จะได้รับการตอบสนองจากผู้เกี่ยวข้องทั้งในฝ่าย ผู้รับผิดชอบจากการเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หน่วยงานหรือองค์กรในภาคส่วนอื่นที่มีส่วน เกี่ยวข้อง และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาก น้อยเพียงใด และจะมีแนวทางที่จะนำไปสู่การ พัฒนาปรับปรุงกระบวนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิ สภาให้เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมความเข้มแข็ง ของระบบประชาธิปไตยของประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทาง การเมืองในระดับพื้นที่ และการทำความเข้าใจ ถึงพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนอย่าง ลึกซึ้งจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผู้วิจัย ควรหนักดึงความสำคัญของการเลือกตั้งและ บทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา จึงควรทำการ ศึกษาถึงการมีส่วนร่วม ความสนใจ ความ เคลื่อนไหวของประชาชน และของผู้สมัครรับ เลือกตั้ง รวมถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งว่าเป็นอย่างไรบ้าง

ท่านกางกระแซของเมืองที่ร้อนแรง มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองกันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นทั้งการสนับสนุนและคัดค้านรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในขณะนั้น อีกทั้งยังต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในช่วงกลางปีอีกด้วย จึงทำให้น่าสนใจที่จะศึกษาถึงความเคลื่อนไหวและบรรยายกาศทางการเมืองดังกล่าวที่มีสถานการณ์พิเศษซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในประเทศไทย ผู้วิจัยศึกษาการเลือกตั้งครั้งนี้ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี อันเป็นที่ตั้งของหน่วยงานของผู้วิจัยและมีความสอดคล้องที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลได้ในระยะเวลาอันจำกัด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษารายการทั่วไปในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในจังหวัดชลบุรี

๒. เพื่อศึกษาบทบาทและการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับจังหวัดรวมถึงปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ในจังหวัดชลบุรี

๓. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภา

๔. เพื่อศึกษาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ บริษัทเอกชน องค์กรสาธารณสุข และองค์กรอื่น ๆ ที่เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภาในครั้งนี้

๕. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภา

๖. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้สอดคล้องกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมือง และพฤติกรรมทางการเมืองในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกกุฎิสภา ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ช่วงก่อนการเลือกตั้ง ๓ เดือน วันเลือกตั้ง จนถึง ๑ เดือนภายหลังจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการในจังหวัดชลบุรี โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาติดตามบทบาท และการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง พฤติกรรมของผู้สมัครรับเลือกตั้ง บทบาทของหน่วยงานภาครัฐ บริษัทเอกชน องค์กรสาธารณสุข สื่อมวลชนและองค์กรอื่น ๆ ที่เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ตลอดจนความตื่นตัวสนใจ การเข้ามามีส่วนร่วมและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

วิธีการศึกษา

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายรูปแบบทั้งข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviewing) และข้อมูลจากการสังเกตการณ์ (Observation) ดัง

มีรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Source) เช่น เอกสารประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง คู่มือประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น และข้อมูลจากแหล่งที่มาจากการวิเคราะห์มาแล้ว เช่น งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๒. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกใช้การสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key-Informant) ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒ คน ซึ่งประกอบด้วย

- ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๒ คน
- นิสิต นักศึกษา ๒ คน
- นักวิชาการ ๒ คน
- สื่อมวลชน ๒ คน
- เจ้าหน้าที่รัฐ ๒ คน
- ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสภา ๒ คน

๓. การสังเกตการณ์ (Observation)

ด้าน

มีการสังเกตการณ์บรรยายกาศและสถานการณ์ทั่วไปในภาพรวม ทั้งในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ๓ เดือน ระหว่างการเลือกตั้งในวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ หลังการเลือกตั้ง ๑ เดือน

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interviewing)

ใช้การสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key-Informant) ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒ คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสภา เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สื่อมวลชน นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา จำนวน ๑๒ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการสังเกตการณ์ โดยการตีความ (Interpretative) แล้วสรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้ทราบบรรยายกาศทั่วไปในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๐ ในจังหวัดชลบุรี

๒. ได้ทราบบทบาทและการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ รวมถึงปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

๓. ได้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

๔. ได้ทราบเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ บริษัทเอกชน องค์กรสาธารณะ และองค์กรอื่น ๆ ที่เข้ามายืนหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

๕. ได้ทราบแบบแผนพุติกรรมทาง

การเมืองของประชาชนโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

๖. ได้ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมระบบของประชาธิปไตยของประเทศไทยมีความเข้มแข็ง และยั่งยืน

การทบทวนแนวคิดและทฤษฎี

๑. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ทิพาร พิมพิสุทธิ์ (๒๕๓๘, หน้า ๑๐๔) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมในการกระทำการแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลโดยตรง รวมทั้งการมีส่วนร่วมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

สิทธิพันธ์ พุทธหุน (๒๕๒๖, หน้า ๑๔๙) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ กิจกรรมของประชาชนที่มุ่งจะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาลในระดับต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองในแต่ละสังคมนั้นมีลักษณะแตกต่างกันออกไป

ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ (๒๕๔๒, หน้า ๑๐) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น เป็นการกระทำ (Action) ที่ปัจเจกชน (Individual) หรือกลุ่มบุคคล (Group) ที่ไม่ว่ามีระดับของการจัดองค์กรมากน้อยอย่างไร เพื่อมีอิทธิพลต่อการเลือกสรรผู้นำทางการเมืองหรือรัฐบาลทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นและเพื่ออิทธิพลต่อ

การกำหนดนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งให้การสนับสนุนหรือต่อต้าน ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีหลากหลายรูปแบบ และหลายระดับ

๑.๑ ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

เลสเตอร์ มิลบรัธ (Millbrath, 1965, pp.16-19) ได้จัดลำดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนออกเป็น ๓ ระดับ รับฟังหรือรับทราบข่าวสารทางการเมือง

๑.๑.๑ ไปออกเสียงลงคะแนน

๑.๑.๒ ชักชวนให้ผู้อื่นสนับสนุนการบ้านการเมือง

๑.๑.๓ ชักชวนให้ผู้อื่นใช้สิทธิออกเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่ง

๑.๑.๔ ช่วยโฆษณาให้พรrokการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน

๑.๑.๕ ติดต่อแสดงความคิดเห็น หรือข้อเรียกร้องค่อนเข้าหน้าที่การเมืองหรือนักการเมือง

๑.๑.๖ สนับสนุนด้วยการบริจาคเงินให้พรrokการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง

๑.๑.๗ ติดตามการหาเสียงของนักการเมืองบางคนหรือหลายคน

๑.๑.๘ ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งรณรงค์หาเสียง

๑.๑.๙ เป็นสมาชิกพรrokโดยทำงานให้พรrokการเมืองเป็นประจำสมอ

๑.๑.๑๐ เข้ามีส่วนร่วมในการวางแผนของพรrok

๑.๑.๑๑ ช่วยหาเงินเข้าเป็นกองทุนของพรรค

๑.๑.๑๒ สมัครเข้าแข่งรับเลือกตั้งเพื่อตำแหน่งทางการเมือง

๑.๑.๑๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของพรรครักษาดูแลความมั่นคงภายในประเทศ

๑.๒ ปัจจัยการเข้ามีส่วนร่วม

ปัจจัยหลักที่สำคัญ ได้แก่ แรงจูงใจโอกาส และทรัพยากร แรงจูงใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ ความศรัทธาและความไว้วางใจในกระบวนการทางการเมือง ความสำนึกรักษาดูแลพื้นที่ที่อยู่อาศัย เช่น การยอมรับว่ากระบวนการเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ดีในการปกครองประเทศ โอกาสในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ การปราศจากซึ่งอุปสรรคทางกฎหมายและโอกาสในด้านมีความสะดวกในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การใช้สิทธิเลือกตั้งตามกฎหมาย เป็นต้น ทรัพยากรที่สำคัญมี ๓ ประการ คือ ความรู้ ทักษะ และเงิน ปัจจัยทั้งสามนี้ต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ คนที่มีความรู้สูงมากจะมีรายได้สูงและมีทักษะในการเมืองสูงตามไปด้วย (จิตราพร พนธุชุตima, ๒๕๔๐, หน้า ๓๘)

๒. พฤติกรรมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พฤติกรรมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือองค์กรทางการเมือง การมีความสัมพันธ์ดีต่อ

กับนักการเมือง ความสนใจติดตามข่าวสารต่าง ๆ ในทางการเมือง เป็นต้น (กรรมการปักธงชัย, ๒๕๓๕, หน้า ๕) การตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งของประชาชน แต่ละคนมีพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกตั้งทั้งด้วยตนเองหรืออุทกษากุญ ดังนี้

๒.๑ เลือกเพราฯรู้จักและอยากสนับสนุนผู้สมัคร

๒.๒ เลือกเพราฯคนใกล้ชิดของร้อง

๒.๓ เลือกเพราฯเชื่อผู้นำชุมชนหรือหัวคะแนน

๒.๔ เลือกเพราฯจากเงิน แจกของจัดเลี้ยง

๒.๕ เลือกเพราฯถูกอิทธิพลบ่ำบุ่มจากผู้นำท้องถิ่นหรือหัวคะแนน

ในขณะที่สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องเผ้า (๒๕๒๕) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พบว่า

๑. ผู้ที่อยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมีแนวโน้มที่จะไปลงคะแนนเสียงมากกว่าผู้ที่อยู่ในสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า

๒. ผู้ที่อยู่ในเขตชนบทมีแนวโน้มไปลงคะแนนสูงกว่าผู้ที่อยู่ในเมืองใหญ่ที่มีความเจริญสูงอย่างกรุงเทพมหานคร

๓. ผู้ที่ไปลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ไปออกเสียงเลือกตั้งเพราฯสำนึกรักษาดูแลพื้นที่ของตนมากกว่าที่จะให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารประเทศ หรือต้องการผลักดันให้คนที่

ตนต้องการเป็นรัฐบาล

๔. ผู้ที่อยู่ในชนบทมีรายได้น้อย การศึกษาน้อย มีโอกาสสู่ก้าวขึ้นไปลงคะแนนเสียงได้ยากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

๕. ผู้ที่ไม่ไปลงคะแนนเสียงจำนวนมาก

มากอ้างว่าตนไม่ไปใช้สิทธิเพราติดธุระจำเป็น นอกจาคนี้แล้วผลการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนมีปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของสถาบัน พระปักเกล้า (๒๕๔๓) พบว่ามี ภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และอิทธิพลจากการโน้มน้าวซักจุ่งด้วยวิธีการ ต่างๆ เป็นต้น

ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ของจังหวัดชลบุรี

๑) ผู้สมควรเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใน จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๕

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถมีสมาชิก วุฒิสภา (ส.ว.) จำนวนทั้งหมด ๔ คน ซึ่งเพิ่มจาก ครั้งก่อน ๑ คน มีผู้ที่สมควรรับการเลือกตั้ง ทั้งหมด ๑๗ คน ดังนี้

หมายเลข	ชื่อ-นามสกุล
๑	นายสันต์ศักดิ์ (จรัญ) งามพิเชษฐ์
๒	นายวิเชียร รัตนะพีระพงศ์
๓	นายประมวล เอมเปีย
๔	พ.ต.ท.สันต์ พรมไธสง
๕	นายกุชชก รุ่งโรจน์
๖	นายวิเชียร ตั้งธรรมสถิตย์
๗	นายเสน่ห์ สมศรี

๙	จ.ส.อ.กุณฑ์ จินประชา
๑๐	นายสมชาย สาหายรุ่งเรือง
๑๑	นายไชยเฉลิม พิทักษ์ผลิน
๑๒	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง
๑๓	พล.ร.ต.พัฒนา จิรันันท์
๑๔	นายสุธรรม พันธุศักดิ์
๑๕	นายทรงสิทธิ์ อุคามสิน
๑๖	นายณัฐกฤษ ปัญญาคณาณุกุล
๑๗	นางสาวสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์
๑๘	นายสมชาย ศรีสุนทร โวหาร

(๒) คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ จังหวัดชลบุรี

๑. นายกรกิจ วุฒิสมบูรณ์ ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี

๒. นายวีรศักดิ์ พรพิบูลย์ กรรมการการเลือกตั้งจังหวัดชลบุรี

๓. พล.ต.ต.วิชิต ชลวิชิต กรรมการการเลือกตั้งจังหวัดชลบุรี

๔. พล.ร.อ.สุทัศน์ ชัยมี กรรมการการเลือกตั้งจังหวัดชลบุรี

๕. นายฉัตรชัย นิพัฒน์ศิริผล กรรมการการเลือกตั้งจังหวัดชลบุรี

ผู้อำนวยการการเลือกตั้ง
นายวิจิตร ธนัญชัยกุล

หัวหน้างานการจัดการเลือกตั้ง
นายฉัตรชัย มั่งคั่ง

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
นางสุรพร สมบูรณ์ทรัพย์

หัวหน้างานอำนวยการ

นายวิศวะ ไพรอนันต์

หัวหน้างานพรrocการเมือง

นางสุนีรัตน์ จิตตเกغم

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

พ.ต.ท.จิระศักดิ์ ทวีประเสริฐ

๓) เขตการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ในจังหวัดชลบุรีใช้ทั้งจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งแต่แบ่งการนับคะแนนเป็นรายอำเภอ ดังนี้

๑. อำเภอเมือง
 ๒. อำเภอพนัสนิคม
 ๓. อำเภอข้าวบึง
 ๔. อำเภอศรีราชา
 ๕. อำเภอบางละมุง
 ๖. อำเภอพานทอง
 ๗. อำเภอสัตหีบ
 ๘. อำเภอหนองใหญ่
 ๙. อำเภอป่าตอง
 ๑๐. อำเภอเกาะสีชัง
 ๑๑. กิ่งอำเภอเกาะจันท์

๔) ข้อมูลหน่วยเลือกตั้ง

มีจำนวนหน่วยเลือกตั้งทั้งหมด ๑,๒๖๐

หน่วย

๕) ผลการเลือกตั้ง

จังหวัดชลบุรีมีการเปลี่ยนแปลงจำนวน
สมาชิกวุฒิสภา จากเดิมมี ๓ คน เป็น ๔ คน
และมีผลการเลือกตั้ง ดังนี้

อันดับ ๑ นายสันต์ศักย์ งามพิไชยรัตน์

ໄຕ້ກະແນນ ៥៥.៥ᬸ៣ ກະແນນ

อันดับ ๒	นายสุรชัย ได้คะแนน	ซึ่ยตระกุลทอง ๕๔,๓๗๙ คะแนน
อันดับ ๓	นายภูชงค์ ได้คะแนน	รุ่งโรจน์ ๔๗,๓๓๕ คะแนน
อันดับ ๔	นายประมวล เอมเปีย ^๑ ได้คะแนน	๓๗,๕๘๙ คะแนน

๖) จำนวนผู้มีสิทธิ จำนวนผู้มาใช้สิทธิ

ប័ត្រតិ៍		
ជូនីសិទ្ធិលើកពង់	៨៤៦,២៣៤	គន
ជូនីមាសិទ្ធិលើកពង់	៤៩៣,៣៣១	គន
គិតបែនរំលែក	៥០.០៣	
ប័ត្រគិត	៣៤៨,៨៦៣	ប័ត្រ
គិតបែនរំលែក	៨២.៣២	
ឪម៉ោងគម្រោន	៦១,៥៤៦	ប័ត្រ
គិតបែនរំលែក	១៤.៦២	
ប័ត្រតិ៍	១២,៥៦២	ប័ត្រ
គិតបែនរំលែក	៣ ៧៦	

ຜົດກາຣສື່ງມາ

๑. บรรยายกาศทั่วไปในช่วงการเลือกตั้ง

๑.๓ ความเข้มข้นในการแพ่งขันของผู้สมัคร

ในการเลือกตั้งครรัชั่นนี้ผู้สมัครทั้งสิ้น ๑๙ คน ในขณะที่จังหวัดชลบุรีสามารถมีสมาชิกวุฒิสภา ได้ ๔ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในครรัชั่นที่ผ่านมาจำนวน ๑ คน การแบ่งขันของผู้สมัครมีความเข้มข้นในระดับปานกลาง ไม่มีการต่อสู้แบ่งขันโดยใช้ความรุนแรงหรือการปฏิบัตินอกกฎหมายให้เห็น

อย่างชัดเจน ผู้สมัครแต่ละคนได้ทำการลงพื้นที่ เพื่อแนะนำตัวต่อประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่ว ทั้งจังหวัดอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อนวันสมัคร จนกระทั่งถึงวันการเลือกตั้งสถานการณ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ความคึกคักมีไม่น่ากันไม่ เมื่อการหาเสียงของการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร เพราะว่าการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ได้เพียงการแนะนำตัวท่านนั้น ซึ่งสอดคล้อง กับคำกล่าวที่ว่า

“การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา คราวนี้การแข่งขันของชลบุรีไม่คึกคักเท่าไหร่ และ ส.ว. เองการเลือกตั้งทำได้ เพียงแค่แนะนำตัวท่านนั้น ไม่เหมือนกับ การเลือกตั้ง ส.ส.ที่หนาสีงอย่างย่างเต็มที่ หลากรูปแบบ” (สุรษัย ชัยศรีภูลทอง, ๒๕๕๗) และ

“การเลือกตั้งอยู่เฉย ๆ อาจเป็น เพราะ ส.ว. ไม่มีการหาเสียงเหมือนกับ ส.ส. การแข่งขัน กันที่ประชาชนมองเห็นกันอยู่ไม่มีความเข้มข้นเท่าไหร่ ผู้สมัครอาจใช้วิธีการให้ได้มาซึ่งการ เลือกตั้งอื่น ๆ เช่นการขอความสนับสนุน จากผู้มีความหวังของหรือมีอิทธิพลทั้ง ในระดับห้องถัน และ ระดับจังหวัด” (เบญจมาศรณ์ ชนชรรรณรัตน์, ๒๕๕๗)

๑.๒ ความตื่นตัวของประชาชน

จากจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๓ นั้นก็ถือได้ว่าความสนใจ ของประชาชนจังหวัดชลบุรีต่อการเลือกตั้ง

สมาชิกวุฒิสภา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในช่วง ก่อนหน้านี้เพียงไม่กี่วัน เป็นการเลือกตั้ง สมาชิกผู้แทนราษฎร และในวันเลือกตั้งอยู่ใน ช่วงเทศบาลสองครั้งต่อครั้งกับเทศบาลวัน ไฟล ตั้งแต่เขตชลบุรี บางแสน ศรีราชาจนถึง พัทยา ทำให้ความตื่นตัวของประชาชนในการ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ไม่น่าเหมือนตอนการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะประชาชนจำนวนไม่น้อยเข้าร่วมงาน ประเพณีดังกล่าว รวมถึงการมีสภาพการจราจรที่ ติดขัดมากในหลายพื้นที่ จึงเป็นอิฐสาเหตุหนึ่งที่ มีประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนกันไม่นักเท่า ที่ควร ดังความคิดเห็นที่ว่า

“การเลือกตั้งครั้งนี้ประชาชนไม่ ตื่นตัวเหมือนครั้งก่อน ๆ คงเป็นเพราะมี การเลือกตั้งสองครั้งในเดือนเดียวกัน กับ อิกร่องหนึ่งเป็นช่วงเทศบาลวันไฟลด้วย” (สุรษัย ชัยศรีภูลทอง, ๒๕๕๗) และ

“การเลือกตั้ง ส.ว. ของ ชลบุรี คราวนี้ไม่ค่อยคึกคักเท่าไหร่ ซึ่งปกติการ เลือก ส.ว. ก็จะเงียบกว่าเลือก ส.ส.อยู่แล้ว แต่คราวนี้มีการลงคะแนนช่วงเทศบาล และมี เลือกตั้งบ่อยด้วย ความสำคัญเลยลดน้อยลง ไป” (กัญญาภัก อยู่เมือง, ๒๕๕๗)

๑.๓ การประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดชลบุรีมี

การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง กันอย่างมากในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น จัดเวทีแนะนำตัวผู้สมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพื่อประชา-สัมพันธ์ให้ประชาชนทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งและตัวผู้สมัครก่อนเลือกตั้ง โดยที่จังหวัดชลบุรีมีผู้สมัครห้าหมู่ ๑๗ คน คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดเวทีแนะนำตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สมัครห้าหมู่ก่อนจะตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประสบการณ์และการทำงานที่ผ่านมา

ทั้งนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้กำหนดเวทีในอำเภอค้าง ฯ ทั้งหมด ๑๗ แห่ง ซึ่งเริ่มจัดตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอำเภอศรีราชา ที่สวนสุขภาพเทศบาลเมืองศรีราชา วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอำเภอบ้านบึง ที่หน้าที่ว่าการอำเภอ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอำเภอสักหีบ ณ สวนกรรมทางชุมพร (หนองตะเคียน) วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอำเภอป้อทอง ณ บริเวณตลาดอมพนม วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอำเภอพนัสนิคม ณ บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอพนัสนิคม วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา อำเภอบางละมุง ณ สวนสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ กิ่งอำเภอเกาะแกะจันทร์ ณ บริเวณสถานีฟุตบอลโรงเรียนเกาะโพธิ์ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ณ อำเภอเกาะสีชัง ณ บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอเกาะสีชัง วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ อำเภอ

หนองใหญ่ ณ หน้าสำนักงานเทศบาลตำบลหนองใหญ่ วันที่ ๑๑ เมษายน อำเภอพานทอง ณ บริเวณหน้าที่ว่าการอำเภอพานทอง และวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ อำเภอเมืองชลบุรี ณ ตลาดนัดจตุจักรอำเภอเมืองชลบุรี (www.LocalManager Online.htm, ๕ เมษายน ๒๕๖๕) สรุปโดยภาพรวมแล้ว คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดชลบุรี ได้ทำการประชาสัมพันธ์ การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นอย่างมาก แต่ไม่สามารถระบุยอดผู้มาเข้าร่วมรับฟังเนื่องจากไม่ได้มีการลงรายชื่อผู้เข้าร่วมและนักงานนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากการจัดเวทีแนะนำตัวตามพื้นที่ต่าง ๆ แล้วอีกหลายวิธี เช่น ป้ายไม้ประชาสัมพันธ์ ป้ายผ้า แผ่นปิด แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านทางวิทยุกระจายเสียง และโทรศัพท์ทางสาย เป็นต้น ซึ่งในการประชาสัมพันธ์ของ กกต. ประจำจังหวัด นี้ได้มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นไว้ในคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“กกต. จังหวัดชลบุรีได้จัดการประชาสัมพันธ์หลายรูปแบบเพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิ์กันมาก ๆ และรู้จักผู้สมัครดียิ่งขึ้น การประชาสัมพันธ์ได้มีไปทั่วทั้งจังหวัด ในทุกอำเภอ” (ผู้ดูแลศูนย์ต้นตระเวรคลปี, ๒๕๖๕) และ

“ยังมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ อีกหลายวิธี เช่น ป้ายไม้ประชาสัมพันธ์ ป้ายผ้า แผ่นปิด แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านทางวิทยุกระจายเสียง

เสียงและเคล็บลับที่ “รถประชารัฐพันธ์ เคลื่อนที่ เป็นต้น” (วิจิตร ชนัญชัยกุล, ๒๕๔๕)

๑.๔ การมีส่วนร่วมของประชาชนภาค ส่วนต่าง ๆ องค์กรเอกชน และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่ ว่าจะเป็น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล ต่างร่วมกันรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบและ เห็นความสำคัญของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งรวม ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถาบันการศึกษาทุกระดับ ก็ให้การสนับสนุนอย่างเห็นได้ชัด เช่นกัน โดย สังเกตจากป้ายประชาสัมพันธ์ โปสเตอร์ คำขวัญ กิจกรรมที่จัดเพื่อการส่งเสริม ในการ เลือกตั้งครั้นนี้มีองค์กรจากภาคเอกชนหลายกลุ่ม ที่ได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือโดยอ้อม เช่น ในด้าน การอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ด้านการ รักษาความปลอดภัย เช่น อาสาสมัครภูมิปัญญา ของ มูลนิธิไตรกุณธรรม ตำรวจชุมชนฯ และในด้าน การประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนไปใช้ สิทธิเลือกตั้งของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหลาย ฉบับ เช่น เสียงเสรี ชลบุรี ไทยฯ ฯลฯ

ในด้านการมีบทบาทหน้าที่ร่วมดูแล การเลือกตั้ง ได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในจังหวัด ชลบุรี ให้การช่วยเหลือดูแลในการเลือกตั้ง โดย เป็นอาสาสมัครสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิด กลุ่ม อสม. ให้ความร่วมมือ องค์กรกลางเป็นอาสา สมัครดูแลการเลือกตั้ง โดยร่วมเป็นอาสาสมัคร

รับแจ้งเหตุ และ ดูแลการเลือกตั้งประจำหน่วย เลือกตั้งทั้ง ๑,๒๖๐ หน่วย นอกจานี้ในเขต อำเภอเมืองชลบุรี ยังได้รับความร่วมมือจาก อาสาสมัครจากชุมชนประชาธิปไตย ที่เป็นนัก ศึกษาของสถาบันการพลศึกษา ชลบุรี ส่วนหนึ่ง ในการดูแลหน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ ด้วย ซึ่งการ ดำเนินการเหล่านี้สอดคล้องกับคำกล่าวของผู้ให้ สัมภาษณ์ ดังนี้

“ท่าที่สังเกตเห็นพบว่ามีองค์กร หลายแห่งเข้ามามีส่วนร่วม เช่น องค์กร ปกครองท้องถิ่นทั้งจังหวัดทั้งเทศบาล อบต. อบจ. พวกสถาบันการศึกษาช่วย กันหลายที่” (กรุงไทย นพรัตน์, ๒๕๔๕)

และ

“เห็นว่ามีหลายองค์กรเข้ามามี ส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็น องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น อสม. อาสาสมัครหน่วย ภูมิปัญญา ตำรวจชุมชนก็มี นักศึกษา จากสถาบันการพลศึกษา รวมทั้งนักช่าง ของสมาคมผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกที่เคย ช่วยกันสังเกตการณ์การเลือกตั้งและ รายงานผลการเลือกตั้งอีกทางหนึ่งด้วย” (ผุดศักดิ์ ตันตระวงศิลป์, ๒๕๔๕)

๒. บทบาทการทำงานของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ จังหวัดชลบุรี มีบทบาทและอำนาจหน้าที่กว้าง ขวางมาก ครอบคลุมตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง

ຈົນກະທຳທີ່ກາຍຫລັງທີ່ກາຣເລືອກຕັ້ງແລ້ວເສົ້າຈົນກະທຳທີ່
ນທບາກຫຼາທີ່ຂອງຄະການກາຣເລືອກຕັ້ງນັ້ນມີ
ຫລາຍດ້ານ ໄນວ່າຈະເປັນດ້ານກາຣກຳໜັດພື້ນທີ່
ຂອງກາຣເລືອກຕັ້ງກາຣກຳໜັດສຕານທີ່ລົງຄະແນນ
ເສີຍ ກາຣປະສົມພັນທີ່ ກາຣຮັບສມັກ ກາຣຈັດ
ເລືອກຕັ້ງ ນັບຄະແນນ ສຽບຜລ ຮາຢານພລ
ພິຈາຮານເຮືອງຮ່ອງເຮືອນ ປະກາສຜລ ເປັນດັ່ນ ມີ
ໂຄຮງສ້າງໃນກາຣນຣິຫາກາຣຈັດກາຣເລືອກຕັ້ງ
ຄຣັງນີ້ ຄື່ອ ຜູ້ອໍານວຍກາຣກາຣເລືອກຕັ້ງ ຫວໜ້າ
ຈານກາຣຈັດກາຣເລືອກຕັ້ງ ຫວໜ້າຈານກາຣນີ່ສ່ວນ
ຮ່ວມ ຫວໜ້າຈານອໍານວຍກາຣ ຫວໜ້າຈານສື່ນສວນ
ສອບສວນ ຖຸກສ່ວນ ໄນມີປັບປຸງຫາໃນກາຣຈັດກາຣ
ເລືອກຕັ້ງ

ກາຣຈັດເຕີຍນໃນເຮືອງວັສດູອຸປະກຣນ໌ ທາງ
ກກຕ. ປະຈຳຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີ ໄດ້ໃຫ້ວິທີກາຣກະຈາຍ
ອໍານາຈາໄຫ້ອຸນຸກມາກາຣກາຣເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະເບດ
ເປັນຜູ້ຈັດຫາຂອງແຕ່ລະເບດເອງໂດຍຕຽນເພື່ອກາວານ
ຮວດເຮົາ ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ອໍານວຍກາຣແລະ ໄກກາຣ
ສັນසູນດ້ານບປະມານ ສ່ວນໃນດ້ານຂອງຮາຍ
ຊື່ຜູ້ມີສີທີ່ເລືອກຕັ້ງ ເປັນກາຣທຳຈາກ ກກຕ. ສ່ວນ
ກລາງ ທາງ ກກຕ. ປະຈຳຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີ ຈຶ່ງໄມ່
ຕ້ອງຈັດເຕີຍນໃນເຮືອງດັກລ່າວນີ້ ຜົ່ງໄດ້ມີກາຣ
ປະການກາວົມຮ່ວມມືກັບຫນ່ວຍງານອື່ນອົກຫລາຍ
ຫນ່ວຍ ໃນກາຣຈັດກາຣເລືອກຕັ້ງຂອງກາວົມຮ່ວມມືອ
ຈາກຫນ່ວຍງານອື່ນດ້ວຍເຫັນ ອົງກໍຣປກຄອງສ່ວນ
ທີ່ອັນຄືນ ກຳນັນ ຜູ້ໄຫຍ່ບໍ່ນ້າ ຊ້າຮາກກາຣຄູ ແລະ
ຕໍ່ກາຣຈັດທີ່ຕ້ອງທຳຫ້າທີ່ຮັກຍາກາວົມສົງເຮືອບຮ້ອຍ
ປະຈຳຫນ່ວຍເປັນດັ່ນ

ໃນເຮືອງຂອງບຸກຄາກຂອງຄະການກາຣ
ເລືອກຕັ້ງຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີນີ້ ຍັງມີໄມ່ມາກ ແລະ
ໃນກາຣທຳການຂອງຄະການກາຣເລືອກຕັ້ງຈັງຫວັດ

ຫລຸບຸຮີ ຕ້ອງປະການແລະອາສີກາວົມຮ່ວມມືອຈາກ
ຫນ່ວຍງານອື່ນເປັນຫລັກ ສ່ວນບປະມານທີ່ຄະ
ການກາຣກາຣເລືອກຕັ້ງຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີ ໄດ້ຮັບທີ່
ຈັງຫວັດ ເປັນຈຳນວນເງິນປະມານ ۲۰ ລ້ານບາທ
ບປະມານປະຈຳປິດຂອງກາຣນຣິຫາກັດກາຣ
ສໍານັກງານປະມານ ๖ ແສນບາທ

ຈາກຂ້າງຕັ້ນຈະເຫັນວ່າ ກກຕ. ປະຈຳ
ຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີມີນທນາທແລະອໍານາຈຫຼາທໍມາກ
ຄຣອບຄລຸນຕັ້ງແຕ່ກ່ອນກາຣເລືອກຕັ້ງຈົນກະທຳທີ່
ກາຍຫລັງທີ່ກາຣເລືອກຕັ້ງແລ້ວເສົ້າຈົນ
ປົງປັດທິນ້າທີ່ໃນກາຣເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກວຸດສກາ
ຄຣັງນີ້ ຜູ້ທີ່ເກີ່ວຂອງຫລາຍຝ່າຍຕ່າງມອງວ່າຄ່ອນຫັ້ນ
ນໍ່ພ້ອໄຈ ໄນມີປັບປຸງຫາທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະກາຣເລືອກຕັ້ງ
ເປັນໄປດ້ວຍກາວົມຮ່ວຍ ທາມມີປັບປຸງຫາກີ່ເປັນ
ເຮືອງກາຣນຣິຫາກັດກາຣເລືອກນ້ອຍດັ່ງການເຫັນທີ່ວ່າ

“ກາຣເລືອກຕັ້ງຄຣັງນີ້ເປັນທີ່ນໍ່
ພວໄຈ ກກຕ. ມີກາວົມເປັນກາງຄົມກາ ທໍາ
ໄຟພລອອກມານບຣິສຸທິຫຼຸດຮຽມ” (ສັນຕິບັດ
ຈານພິເໜ້ງ, ۲៥៤៥) ແລະ

“ຄືດວ່າ ກກຕ. ຫລຸບຸຮີຈັດກາຣເລືອກ
ຕັ້ງ ຄືດີແລ້ວ ໄນຄ່ອຍມີປັບປຸງຫາ ຢ້ອງກາວົມ
ຮູ້ສຶກວ່າໄມ່ເປັນກາງ ແຕ່ອາຈດ້ອງປະບັບປຸງ
ບ້າງເຮືອງຂອງຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມເປັນກາຣກະຈາຍ
ປະຈຳກາວົມຮ່ວມມືເລືອກຕັ້ງ ເຮືອງກາວົມຮ່ວມໃນບັກ
ຫຼາທີ່ ກາຣແນະນຳປະຈຳກາຣນ” (ບັກ
ນົມຄລ້ີ, ۲៥៤៥) ແລະ

“ຮ້າມມີຈານເຍອະ ບຸກຄາກຂອງ
ກກຕ. ຫລຸບຸຮີ ຍັງມີໄມ່ມາກ ຈຶ່ງຕ້ອງອາສີ

บุคคลจากภายนอกมาช่วยในการดำเนินการเลือกตั้ง การทำงานของ กกต. ชลบุรี เป็นปัญหาบ้าง คือบางท่านมี ปัญหารื่องการนัดหมายเข้าประชุม ปัญหา เรื่องการไม่รู้ระเบียบกฎหมายของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ไม่จัดเงินเพียงพอ เป็นปัญหาในทางปฏิบัติกรรมการประจำหน่วยค่อนข้างเตรียมพร้อม ยกเว้น บางหน่วยที่มีกรรมการไม่มาเข้ารับการอบรม แต่ก็ได้แก้ไขโดยมีการขัดหาบุคคล อื่นที่พร้อมมากกว่ามาปฏิบัติงานแทน สำหรับเรื่องงบประมาณนั้น มีสำหรับการเลือกตั้งของจังหวัดประมาณ ๒๐ ล้านบาท งบประมาณประจำปีของ การบริหาร จัดการสำนักงานประมาณ ๖ แสนบาท ก็ เพียงพอต่อการดำเนินงานได้” (วิจิตร ชนัญชัยกุล, ๒๕๕๘)

แนะนำตัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวเนี้ยสอดคล้อง กับคำสัมภาษณ์ที่ว่า

“การเลือก ส.ว. กฤษฎาฯ ห้าม หาเสียง แต่ใช้การแนะนำตัวซึ่งทาง กกต. จัดให้กับผู้สมัครทุกคนเพื่อที่จะได้แนะนำตนเองผ่านสื่อมวลชน ซึ่งก็เห็นว่าเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย ดี ทำให้ประชาชนได้รู้จักและทราบวิสัยทัศน์มากยิ่งขึ้น ที่เหลือ ก็ต้องใช้การแนะนำทางเอกสารของแต่ละคนเอง” (ณัฐวีร์ ตั้งเจริญกุล, ๒๕๕๘)

“นอกจากการแนะนำตัวที่ทาง กกต. จัดให้กับผู้สมัครทุกคนแล้วนั้น ยังมีการแนะนำตัวที่ทางผู้สมัครต่าง ดำเนินการกันเองอีก เช่น จัดทำแผ่นพับ แผ่นปิด ป้ายแนะนำตัว เป็นต้น” (วิจิตร ชนัญชัยกุล, ๒๕๕๘)

๓. พฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัคร

๓.๑ วิธีการแนะนำตัวของผู้สมัคร

 ผู้สมัครแนะนำตัวด้วยความเรียบร้อย เป็นไปตามที่กฤษฎาฯ กำหนดเป็นส่วนใหญ่ โดยได้เข้าร่วมกับทางคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี แนะนำตัวทางสถานีวิทยุกระจายเสียงตามที่กำหนดไว้ (www.radiothailand.prd.go.th/chonburi/news/view, ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘) และเข้าร่วมที่เวทีแนะนำตัวซึ่งทาง กกต. ชลบุรี จัดให้ทุกอำเภอ ส่วนการประชาสัมพันธ์อื่นก็มีที่ทางผู้สมัครต้องดำเนินการเอง เช่น แผ่นพับ แผ่นปิด ป้าย

๓.๒ การซื้อสิทธิฯ ขายเสียง

จากการศึกษาไม่พบว่ามีการซื้อสิทธิฯ ขายเสียงอย่างชัดเจน มีการสังเกตกรณี และช่วยกันสอดส่องคุ้นเคยหากลายฝ่ายทั้งภาค รัฐและภาคที่ไม่ใช่รัฐ เช่น สื่อมวลชน ในขณะที่ พฤติกรรมของผู้สมัครบางส่วนมีความเสี่ยง เนื่องจากต้องถูกเชิญไปอุทธรณ์สั่งคุมอยู่ตลอดเวลา

ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งนี้ ผู้สมัครส่วนใหญ่มีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องของกฎหมาย ระบะยิน ของผู้สมัคร ว่าสามารถทำอะไรได้บ้าง เพราะหากไม่เตรียม

ตัวและระมัดระวังให้ดีแล้ว อาจถูกตัดสิทธิ์ได้ ทำให้ไม่พนการซื้อสิทธิ์ขายเสียงอย่างเป็นรูปธรรม ดังคำให้สัมภาษณ์ที่ว่า

“ไม่พนเห็นการซื้อขายเสียง อย่างเห็นเหมือนกันว่าเขาซื้อขายกัน อย่างไร เคยแต่ได้ยินแต่ข่าวที่เล่ากันไปมา ไม่รู้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือข่าวลือ หลักฐาน ก็ไม่มี” (เบญจามารณ์ ชนชรรนรัตน์, ๒๕๕๘)

“ไม่พนการซื้อสิทธิ์ขายเสียง อย่างเป็นรูปธรรม มีแต่ข่าวและมีคนแจ้งเข้ามายัง อันนี้ต้องตรวจสอบกันอีกที นอกจาก กกต. แล้วยังมีหลายฝ่ายซึ่งกัน ขับตามมอง เช่น ผู้สื่อข่าว ข้าราชการของ หน่วยต่าง ๆ ทางผู้สมัครเองก็ค่อนข้าง ระมัดระวังตัวเองอยู่แล้ว เพราะคงต้อง ศึกษากฎระเบียบนาอย่างดี เมื่อจากไม่ เหมือน ส.ส. ที่หนาเสียงได้หลายรูปแบบ ในขณะที่พฤติกรรมของผู้สมัครบางส่วน มีความล่อแหลมเหมือนกันเนื่องจากต้อง ถูกเชิญไปออกงานสังคมอยู่ตลอดเวลา เพราะว่าเป็นผู้มีชื่อเสียงและกว้างขวางใน จังหวัดอยู่แล้ว” (วิจิตร ชนัญชัยกุล,

๒๕๕๘)

๓.๓ ความรู้ความเข้าใจของผู้สมัคร เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ผู้สมัครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเป็นอย่างดี

เนื่องจากส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางการศึกษาที่ดี มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือทำการศึกษา ข้อมูล กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมากกับพสมควร มาพอดสมควร ก่อนที่จะสมัครรับเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภาในครั้งนี้ ผู้สมัครบางท่านก็เคยเป็นนัก การเมืองในจังหวัดชลบุรี บางท่านเคยเป็น ข้าราชการผู้ใหญ่มา บางท่านเป็นนักกฎหมาย จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็น การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ ตั้งแต่ที่มี การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ไม่ใช่ ครั้งแรก มีตัวอย่างให้เห็นแล้วทั้ง การปฏิบัติ และปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่า

“คิดว่าความรู้ความเข้าใจของผู้ สมัคร ในครั้งนี้จะมีมาก เพราะนี่เป็นการ เลือกตั้งครั้งที่สองแล้ว มีตัวอย่างให้เห็น แล้วทั้ง การปฏิบัติและปัญหา ให้เห็นมา แล้ว และการศึกษาอยู่ในระดับสูงทั้งนั้น ทำให้ผู้สมัครย่อมมีการเตรียมตัวเป็น อย่างดีในการลงรับสมัคร เพราะคงไม่มี ใครอยากจะโคนตัดสิทธิ์ในการเลือกตั้ง.” (สันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์, ๒๕๕๘) และ

“คิดว่าผู้สมัครส่วนใหญ่จะมี ความรู้ ความเข้าใจดีอยู่แล้ว บางคน สมัคร ส.ส. เคยเล่นการเมืองท่องถื่น หรือเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ต่างมีความ รู้ประสบการณ์กันทั้งนั้น” (สันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์, ๒๕๕๘)

๓.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครกับ พรรคการเมือง/นักการเมือง

จากรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ ก็แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองกันระดับสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร (ส.ส.) กันพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับเลือกคะแนนสูงสุด และ อันดับแรก ผู้สมัครมักจะสัมพันธ์กับตัวบุคคลที่เป็นนักการเมืองหรือมีอิทธิพลทางการเมืองมากกว่ากับพรรคการเมืองโดยตรง อันได้แก่

อันดับ ๑ นายสันต์ศักดิ์ งานพิเชย์ อดีตสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทย เป็นนักการเมืองในเครือข่าย ของนายสมชาย คุณปลื้ม หรือ “กำนันเป้า” และเป็นบิดาของ นายปรเมศร์ งานพิเชย์ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทย

อันดับ ๒ นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี อดีตประธานสภาพอาดลสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ซึ่ง เป็นนักการเมืองในเครือข่าย ของนายสมชาย คุณปลื้ม เช่นกัน

อันดับ ๓ นายภูชงค์ รุ่งโรจน์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดลายจังหวัด อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีความสัมพันธ์อันดีและได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายของนายสมชาย คุณปลื้ม อีกด้วยกัน

อันดับ ๔ นายประมวล เอมเปีย อดีต

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเคยได้รับการสนับสนุนจากนายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา

อันดับ ๕ นายสมชาย สาหัสยรุ่งเรือง อดีตสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทย เป็นนักการเมืองในเครือข่าย ของนายสมชาย คุณปลื้ม ซึ่งได้คะแนนใกล้เคียงกับอันดับ ๔ โดยมีคะแนนแตกต่างกันประมาณ ๑ พันกว่าคะแนนเท่านั้น

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอในข้างต้นนี้ได้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ บางท่านดังนี้

“เพ่าที่ทราบผู้สมัครส่วนใหญ่ ก่อนข้างเป็นผู้ที่รักกันในสังคมของเมืองชลบุรีเป็นนักการเมืองเก่าก็มี เป็นอดีตข้าราชการ เป็นนักธุรกิจ คณลง สมัครสังกัดพรรคไม่ได้ แต่สามารถรับ การสนับสนุนจากนักการเมืองและผู้ กว้างขวางทางการเมืองในจังหวัดได้”
(บงกช มงคลชัย, ๒๕๖๗) และ

“ผู้สมัครส่วนใหญ่จะมีเครือข่ายของตัวเองอยู่โดยแทนไม่ต้องยุ่งกับพรรคการเมืองเลย แต่สังเกตจากคนที่ได้คะแนนสูง และ อันดับแรก จะได้รับการสนับสนุนและมีความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ที่มีบางมีในจังหวัดชลบุรีทั้งนั้น” (ณัฐวีร์ ตั้งเจริญกุล, ๒๕๖๗)

๓.๕ การเข้ามายield ข้องของพรรค การเมือง

พรรคการเมืองมีการวางแผนตัวไได้ค่อนข้าง
เหมายสม ในการไม่เข้ามายield เกี่ยวหรือแทรก
แซง เนื่องจากรัฐผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
วุฒิสภาต้องไม่สังกัดพรรคการเมืองใด ดังนั้น
ภาพของพรรคการเมืองจึงมีบทบาทหรือความ
เกี่ยวข้องต่อผู้สมัครและการเลือกตั้งในครั้งนี้
น้อย เพราะการเลือกตั้งทั่วไปในจังหวัดชลบุรี
จะให้ความสำคัญกับตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
มากกว่าพรรคผลดมา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสังกัด
พรรคใหญ่ไม่สำคัญเท่ากับเป็นใครหรือกลุ่มที่มี
โครงสร้างสนับสนุน ดังนั้นพรรคการเมืองจึงน่าจะมี
บทบาทอย่างมากในการเมืองของจังหวัดชลบุรี
อีกทั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา
ต้องไม่สังกัดพรรคการเมืองใด ก็ยิ่งไม่ได้เห็น
บทบาทของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งครั้งนี้
ดังคำกล่าวที่ว่า

“การเมืองในเมืองชลบุรีด้วย
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลมากกว่าพรรคมา
นานแล้ว การที่คนจะเลือกหรือไม่จะดูว่า
เป็นใครหรือเป็นพวกรของใครมากกว่า ยิ่ง
ส.ว. ห้ามสังกัดพรรคอีกด้วย เลยไม่ค่อย
เห็นบทบาทของพรรคการเมือง”
(ธนาธิร์ อรชร, ๒๕๔๕) และ

“ในการเลือกตั้ง ส.ว. ของชลบุรี
ครั้งนี้ พรรคการเมืองวางแผนตัวและรักษา
บทบาทหน้าที่ได้ดี ไม่เห็นมีเรื่องการ
เคลื่อนไหวช่วยเหลือผู้สมัครให้เห็น”
(กรกิจ วุฒิสมบูรณ์, ๒๕๔๕)

๓.๖ ปัจจัยที่นำไปสู่การได้รับเลือกตั้ง
ปัจจัยที่นำไปสู่การได้รับเลือกตั้งนั้นมี
หลายประการ เช่น การเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่
เข้ามายield ดี-เด่น-ดัง ของจังหวัด การแนะนำ
ตัวอย่างมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงก่อส่งผล
เช่นกัน เป็นต้น จากที่กล่าวมาในหัวข้อที่แล้ว
บุคคลที่ได้รับเลือกนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นที่รู้จัก
ของคนในจังหวัดชลบุรีเป็นอย่างดี ลักษณะให้
พิจารณาในประเด็นการได้รับเลือกนั้น จะเห็น
ได้จากคะแนนที่แต่ละคนได้รับ

“คนที่จะได้รับเลือกต้องเป็นผู้
ที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของสังคม เป็น
ต้นทุนอยู่ก่อนแล้ว เพราะอย่างที่บอก
แล้วว่า ที่เมืองชลบุรีบุคคลมากกว่า
เป็นโครงจากใหญ่ และที่สำคัญถ้าได้
รับการสนับสนุนจากผู้ที่มีอิทธิพลทาง
เศรษฐกิจ การเมืองยิ่งสนับสนุนเลย”
(ธนาธิร์ อรชร, ๒๕๔๕) และ

“มีความคิดเห็นว่าคนที่ได้รับ
เลือกต้องเป็นที่รู้จักของประชาชนใน
ระยะเวลานานก่อนหน้าช่วงของการ
เลือกตั้ง ต้องเคยมีการลงพื้นที่หรือเข้า
ร่วมงานสังคมของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง
มาตลอด รวมถึงการมีเครือข่าย และผู้มี
บางมีของพื้นที่อยู่ให้การสนับสนุนอยู่
 เช่นกัน” (ณัฐวีร์ ตั้งเจริญกุล, ๒๕๔๕)

๔. บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งรายชื่อผู้เข้าเป็นกรรมการประจำหน่วยและมีหน่วยงานราชการ ครุภาระ ฝ่ายปกครอง ทั้งที่เป็นข้าราชการและกำนันผู้ใหญ่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ในการเป็นกรรมการประจำหน่วยและคอยความคุณการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าผู้มีส่วนร่วมจะมาจากการนัดหยุดงานภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ ส่วนบริษัทเอกชนนั้นແທบจะไม่ได้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งนี้ ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้มีผู้ให้สัมภาษณ์ไปในแนวทางที่สอดคล้องกันคือ

“นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีอีกหลายหน่วยงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ไม่ค่อยเห็นของภาคเอกชนเข้าร่วม ซึ่งได้แก่ ครุภาระ ครุภาระ” (กรุงไทย พรัตน์, ๒๕๖๘) และ

“มีการขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ หลายหน่วย เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครุภาระ อาจารย์ ข้าราชการฝ่ายปกครอง กำนันผู้ใหญ่บ้าน ใน การจัดการเลือกตั้งส่วนเอกชนนั้นແທบจะไม่ได้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งนี้” (กรุงไทย พรัตน์, ๒๕๖๘)

๕. แบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

๕.๑ การไปใช้สิทธิ ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนไปหรือไม่ไปใช้สิทธิ

ในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดชลบุรีมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๘๔๖,๒๗๔ คน มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน ๔๗๓,๗๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๗ (ผู้จัดการออนไลน์, ออนไลน์, ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘) ถือเป็นจำนวนเพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดของจังหวัด

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดชลบุรีครั้งนี้มีผู้ใช้สิทธิลดลงเนื่องจากในการเลือกตั้งครรภาระที่แล้วมีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ ๗๔.๒๕ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๖๓, หน้า ๒๘๑) ส่วนครรภาระนี้ มีผู้มาใช้สิทธิเพียงร้อยละ ๕๐.๐๗ เท่านั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะมีการเลือกตั้งในช่วงเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่มีประชาชนจำนวนมากไปลงคะแนนเสียง เนื่องจากน่าจะเป็นเพราะมีความตระหนักร่วมกันว่าเป็นหน้าที่ของคนไทยกฎหมาย หากไม่ไปใช้สิทธิจะเสียสิทธิ์ และการตามที่กฎหมายกำหนด แต่อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนอีกจำนวนไม่น้อยไม่ไปใช้สิทธิ อาจจะเป็น เพราะว่ามีปัจจัยบางประการแทรกซ้อนเข้ามา ทั้งนี้ทำให้ไม่เป็นไปตามได้มีการนำเสนอไว้ในผลของการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง ที่แยกปัจจัยเป็น ๓ ปัจจัย คือ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและ

ສັຄນ ກາຮຮັບຮູ້ຂໍອມລຳຫວາສາຮ ອິທີພລຈາກກາຮ
ໂນມນ້າວໜ້າກູງດ້ວຍວິທີກາຮຕ່າງໆ (ສາບັນພະ
ປັກເກລ້າ, ۲۵۴۳) ແຕ່ນ່າຈະເປັນໃນເຮືອງຂອງ
ເຫດກາຮັ້ນປັຈຈຸບັນ ຄື້ອ່ສາກາຮັ້ນໃນຫ່ວງ
ເທັກລສກຽນຕໍ່ແລ້ວມີກາຮເລືອກຕັ້ງສິ່ງສອງຄົງ
ໃນຫ່ວງເວລາປະມາມ ۲ ສັປັດທີ່ເສີມາກກວ່າ
ຮວມທີ່ປະຊານຈຳນວນນາກເພິ່ງກັນຈາກກາຮໄປ
ເຢືນຄູມືລຳແນາດີມທີ່ຕ່າງຈັງຫວັດທີ່ຈາກເປັນເຫດ
ເລືອກຕັ້ງຂອງຫລາຍໆ ຄນ ຈຶ່ງຄົດວ່າໄມ່ອຍາກເສີຍ
ເທິ່ງວັດທີ່ໄປອື້ກ ໂດຍທີ່ຂໍອມລຳຫວາສາຮເກີຍກັນ
ກາຮເລືອກຕັ້ງກ່ອນວັນຈິງແລ້ວເລືອກຕັ້ງນອກຈັງຫວັດ
ຢັ້ງໄມ່ເປັນທີ່ຮັນທຽນກັນນາກນັກ ດ້ວຍເຫດເຫຼັນ
ຈຶ່ງສັງຜລໃຫ້ປະຊານອອກໄປໃຊ້ສິຖືກັນນ້ອຍ
ກວ່າເມື່ອກາຮເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກວຸມືສກາໃນປີ ພ.ສ.
۲۵۴۳ ຜົ່ງເຫດກາຮັ້ນເຫັນໜີສອດຄລົງກັນຄຳ
ກລ່າວທີ່ວ່າ

“ຄນທີ່ໄປໃຊ້ສິຖືກີ່ເນື່ອງຈາກນີ້
ຄວາມຕະຫຼາດກວ່າເປັນຫັ້ນທີ່ຂອງດົນອອງ
ຕາມກູ່ທີ່ກາງໄມ່ໄປໃຊ້ສິຖືກີ່ຈະເສີຍ
ສິຖືກີ່ ປະກາຮ ແຕ່ນາກພິ່ງກັນມາ
ຈາກບັນດາຕ່າງຈັງຫວັດແລ້ຍທີ່ເກີຍຈະກັນໄປ
ອື້ກ ແລ້ວໄມ່ຄ່ອຍຈະຮູ້ກັນວ່າມີເລືອກຕັ້ງກ່ອນ
ກຳຫັດທີ່ເລືອກນອກຈັງຫວັດກັນຍ່າງ
ແພ່ວ່າຫລາຍ” (ກັ້ມູງາກັກ ອູ່ເມືອງ,
۲۵۴۵)

“ຄົດວ່າທັງນີ້ສິຕ ນັກສຶກຍາແລ້ວ
ປະຊານທີ່ໄປກີ່ມີຄວາມຮູ້ຕີ່ວ່າກາຮ
ເລືອກຕັ້ງໃນປັຈຈຸບັນເປັນຫັ້ນທີ່ດ້າໄມ່ໄປ
ເລືອກຕັ້ງມີຄວາມຜົດ ເສີຍສິຖືກີ່ຫລາຍອ່າຍ່າງ

ສ່ວນກາຮໄນ່ໄປເລືອກຕັ້ງຄົງເປັນພຣະວ່າເປັນ
ຫ່ວງເທັກລສກຽນຕໍ່ແລ້ວມີວັນຫຼຸດຍາວ່າ ບ່ອຍ ບາງ
ຮາຍພິ່ງກັນຈາກບັນດີມທີ່ຈັງຫວັດອື່ນ ພວກ
ນີ້ສິຕນັກສຶກຍາຕ້ອງຕົດເຮີຍກາຄຄຸງຮ່ອນ
ກັນບັນດີນບ່ອຍໄນ່ໄດ້ ບາງທີ່ຍັງໄມ່ຮູ້ເຮືອງກາຮ
ເລືອກຕັ້ງນອກເຂດ ຮູ້ສຶກຈະປະໜາສັນພັນທີ່
ກັນນ້ອຍໃນເຮືອງນີ້” (ອິສະຮັພຍ໌ ມຸສືກພາຫນ໌,
۲۵۴۵)

៥.២ ປັບປຸງກາຮໃນກາຮຈັດກາຮ

ສໍາຫຼັບໃນເຮືອງຂອງປັບປຸງກາຮໃນກາຮ
ເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກວຸມືສກາຂອງຈັງຫວັດຫລຸບຮຸ້ງຮັ້ງນີ້
ໄມ່ມີປັບປຸງກາທີ່ຮູນແຮງ ອາກມີປັບປຸງກາໃນດ້ານກາຮ
ບົນຫະກາຮຈັດກາຮເລືອກຕັ້ງເສີມາກກວ່າ ຜົ່ງຈາກກາຮ
ສັນພາຍຜູ້ເກີຍຫຼັກກັບກາຮດໍາເນີນກາຮເລືອກຕັ້ງ
ຫລັກ ຄື້ອຄະກຽມກາຮກາຮເລືອກຕັ້ງປະຈໍາ
ຈັງຫວັດຫລຸບຮຸ້ງ ຈຶ່ງສາມາດສຽບເປັນປະເດືອນໄດ້
ດັ່ງນີ້ (ວິຈີຕຣ ດນັ້ນຫະບະກຸລ, ۲۵۴۵)

១. ປັບປຸງກາຮຈັດສັງເອກກາຮເກີຍກັນ
ກາຮເລືອກຕັ້ງໄປຢັ້ງປະຊານຕາມບັນ ທຳໄດ້
ກ່ອນຫັ້ນລ່າຫ້າ ເນື່ອງຈາກໃນເດືອນ ເມພາຍນ ۲۵۴۵
ມີກາຮເລືອກຕັ້ງທັງສາມາຊີກສກາຜູ້ແທນຮາຍຄູ່ ແລ້ວ
ສາມາຊີກວຸມືສກາ

២. ກາຮເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກວຸມືສກາ ໃນ
ຮັ້ງນີ້ຕຽນກັນຫ່ວງເວລາເທັກລສກຽນຕໍ່ຂອງ
ທົ່ວດີນໃນຈັງຫວັດຫລຸບຮຸ້ງທີ່ເຮີຍວ່າ “ວັນໄຫລ” ຜົ່ງ
ທຳໄໝນີ້ຄົນມາໃຊ້ສິຖືກີ່ນ້ອຍ ເນື່ອງຈາກກາຮເຫັນວ່າ
ກາຮປະເພີດັກລ່າວ ຮວມທີ່ປັບປຸງກາຮຈັດກາຮ
ຕົດຫັດທີ່ມີສາເຫດມາຈາກເທັກລເຫັນກັນ ຈຶ່ງກຳໄໝ

ประชาชนเดินทางไปใช้สิทธิกันน้อย

๓. วันเลือกตั้งเป็นวันธรรมดากำทำให้สถานประกอบการเอกชนหลายแห่งไม่ปิดทำการ การไปใช้สิทธิของประชาชนที่ต้องทำงานด้วยในวันดังกล่าวจึงไม่สะดวก ซึ่งมีจำนวนมากใช้กันที่ไม่ได้มาใช้สิทธิด้วยสาเหตุนี้

๔. บุคลากรที่มีส่วนร่วมช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่มีพื้นฐาน และที่มาอันหลากหลายจึงต้องใช้เวลาในการเรียนรู้เนื้องานและแนวทางปฏิบัติ เช่น ปัญหากรรมการประจำหน่วยฯ จำนวนหนึ่ง ยังไม่รู้เรื่องกฎหมาย หรือแนวปฏิบัติที่ถูกต้องซัดเจน ซึ่งมีการซื้อขายให้ความรู้เพิ่มเติมจนสามารถปฏิบัติงานได้

๕. การแข่งผลการนับคะแนนมาที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งล่าช้า การรายงานผลการเลือกตั้งต้องใช้เวลาในการนับนาน ข้อจำกัดของคน เหนื่อยล้า อาจเกิดข้อผิดพลาดได้ ซึ่งการนับนั้นนับได้ทีละกระดาん

๖. การติดต่อระหว่างหน่วยเลือกตั้ง ต่างๆ ในวันเลือกตั้ง มีข้อจำกัดบ้างบางประการ เช่น มีวิทยุสื่อสารอย่างไม่ทั่วถึงทุกหน่วย โดยทางคณะกรรมการการเลือกตั้งแก้ปัญหาโดยใช้การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์มือถือ ซึ่งต้องมีการรวมรวมหมายเลขโทรศัพท์มือถือของแต่ละหน่วยไว้เป็นฐานข้อมูลในการติดต่อประสานงานกัน

นอกจากนี้แล้วยังมีเรื่องเด็กน้อยบางเรื่องที่อาจถูกมองข้ามไปบ้าง แต่ถ้าได้รับการปรับปรุงก็น่าที่จะทำให้มีการจัดเลือกตั้งมีความ

สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เช่น เรื่องการอบรมผู้เป็นเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งให้เข้มข้นยิ่งขึ้น การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง เป็นต้น ดังเช่นคำให้สัมภาษณ์ถึงกรณีที่ว่าดังนี้

“การแต่งเนื้อแต่งตัวของเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยในวันเลือกตั้งควรให้คุ้มกับความเป็นเอกสารและทางการมากกว่านี้ เช่นความมีนิฟอร์ม หรือเสื้อยืดที่รูปแบบเหมือนกันมากยิ่งดี เพราะทุกวันนี้ใช้การแต่งตัวแบบตามสบาย เหมือนกับประชาชนทั่วไป จะมีเพียงแค่ติดบัตรที่หน้าอกเท่านั้น บางคนไม่ติดก็มี บางทีก็แต่งตัวเหมือนชุดอยู่บ้านมาปฏิบัติงาน การทำงานยังไม่ค่อยคล่องเหมือนไม่ได้ผ่านการฝึกฝน หรืออบรมมาก่อนทำงาน” (อิสระพงษ์ นุสิกาชัน, ๒๕๔๕) และ

“การจัดเลือกตั้งควรตรงกับวันหยุด หรือมีประกาศของรัฐให้หยุดหย่อนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เดินทางไปใช้สิทธิกันมากกว่านี้ได้ การทำงานของ กกต. ในภาพรวมถือว่าใช้ได้ แต่อาจต้องปรับปรุงเรื่องการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยที่มาจากการนั้นน้อย แต่ประชาชนบางส่วนให้มีความรู้ความเข้าใจ และคล่องแคล่วในการทำงานยิ่งขึ้น” (เบญจมาศ ธนาธรรมรัตน์, ๒๕๔๕)

สรุป

จากการสำรวจทุกถูที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย พอจะสรุปลักษณะการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดชลบุรีได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากองจังหวัดชลบุรีในครั้งนี้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่มีปัญหาอุปสรรคมากนัก บทบาทการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด มีความพร้อมในการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภารั้งนี้เป็นอย่างดี ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครุ และตำรวจ รวมทั้งสื่อมวลชนที่คอยตรวจสอบ ตลอดการดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง อีกทั้งยังให้ความร่วมมือในการแนะนำตัวของผู้สมัคร โดยสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรีได้ใช้เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง และแนะนำตัวผู้สมัครอย่างเป็นทางการ

พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เรียบร้อย ไม่มีปัญหานៅองจากเป็นการแข่งขันครั้งที่สองและใกล้เคียงกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงมีการระมัดระวังตัวกันอย่างเต็มที่ในการแนะนำตัว ทำให้ไม่เกิดปัญหาตามมา ส่วนในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครกับนักการเมือง พรรครการเมือง เป็นธรรมชาติที่จะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายทางธุรกิจหรือทางสังคม แต่ทั้งนี้ก็อยู่ในกรอบที่กฎหมายกำหนด

ส่วนพฤติกรรมทางการเมืองของ

ประชาชน และการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอยู่ในระดับปานกลาง โดยสังเกตได้จากจำนวนของผู้มาใช้สิทธินั้นมีเพียงครึ่งเดียวของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด รวมทั้งการประชาสัมพันธ์แนะนำตัวของผู้สมัครก็มีประชาชนเข้ามารับฟังไม่มาก

ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดชลบุรีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีดังนี้ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๓๔๑,๓๕๕ คน มีผู้มาแสดงตนขอใช้สิทธิ ๓๔๖,๖๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๐๕ มีผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน ๒๖,๓๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๐ และมีจำนวนบัตรเสีย ๒๑,๓๓๕ คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๕ เมื่อเทียบกับการเลือกตั้งครั้งนี้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๘๔๖,๒๗๔ คน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๔๒๓,๗๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๗ ไม่ลงคะแนน ๖๑,๕๔๖ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๒ บัตรเสีย ๑๒,๕๖๒ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๓.๐๖ จะเห็นได้ว่ามีผู้มาใช้สิทธิมากขึ้นเล็กน้อยซึ่งถือว่าไม่มีนัยที่แตกต่างกันมากนัก แต่ที่น่าสังเกต คือ มีผู้ประสงค์ไม่ลงคะแนนเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมากเกือบสามเท่าของครั้งที่แล้ว และมีจำนวนบัตรเสียที่ลดลงแสดงว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งมากขึ้น มีนัยสำคัญที่เห็นได้จากจำนวนบัตรเสียน้อยลง แต่มีผู้ประสงค์ไม่ลงคะแนนมากขึ้น ก็สะท้อนให้เห็นว่า ไม่รู้ว่าจะเลือกใครเป็นตัวแทนในการทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาแทนตัวเอง

สรุปแล้วโดยภาพรวมการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดชลบุรีในครั้งนี้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ไม่มีปัญหาอุปสรรค

ที่รุนแรงหรือใหญ่โตแต่อย่างใด การบริหารจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก์ดำเนินการได้ตามปกติ การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความสนใจของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง รวมทั้งความเคลื่อนไหวและพฤติกรรมทางการเมือง ของผู้สมัครก็อยู่ในการอุบของระเบียงที่กฎหมายกำหนด การแข่งขันไม่มีความรุนแรง บรรยายกาศการเลือกตั้งก่อนข้างเงียบกว่าการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา “ไม่ค่อยมีความคึกคักเท่าที่ควร”

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

๑.๑ ควรจัดเวลา สถานที่ และช่องทางด้านสื่อสารมวลชนให้กับผู้สมัคร ได้มีโอกาสแนะนำตัวกันมากยิ่งขึ้นและประชาชนจะได้มีโอกาสสรับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สมัครมากยิ่งขึ้นเช่นกัน

๑.๒ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง บทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา และโภทที่จะได้รับหากไม่ไปใช้สิทธิ ให้มากยิ่งขึ้น

๑.๓ ควรมีระบบการรายงานผลการเลือกตั้งที่มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยสนับสนุน

๑.๔ ควรมีการจัดการเลือกตั้งไม่ให้ตรงกับวันเวลาราชการของภาครัฐ /วันทำการของภาคเอกชน/วันหยุดตามเทศกาลต่าง ๆ อย่างเช่นการเลือกตั้งครั้งนี้ที่ตรงกับเทศกาลสงกรานต์

๑.๕ ควรเปิดการรับฟังข้อมูลต่าง ๆ จากภาคประชาชนในจังหวัดชลบุรี เช่น ความสะดวกในการไปใช้สิทธิ ความต้องการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่นักจากการประชาสัมพันธ์ของ กกต. จังหวัดชลบุรี

๑.๖ ควรศึกษาลักษณะพฤติกรรมของประชาชนชาวจังหวัดชลบุรีในการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกระดับ เช่น อบจ., เทศบาล, อบต. เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมในการเลือกตั้งระดับชาติ

๒. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

๒.๑ ควรมีการศึกษาวิจัยเช่นนี้กับการเลือกตั้งในลักษณะอื่นอีก เช่น การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

๒.๒ ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ เช่น ระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในแต่ละครั้ง ระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแต่ละจังหวัด

๒.๓ ควรมีการศึกษาวิจัยเช่นนี้อย่างต่อเนื่องในการเลือกตั้งครั้งต่อ ๆ ไปทุกครั้ง

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย. (๒๕๓๘). รายงานการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ๒ ก.ค. ๒๕๓๘. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง.
จิตรา พรหมชุดมิ. (๒๕๔๑). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน
ในชุมชนแออัด ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร.
สถาบันพระปกเกล้า. (๒๕๔๑). พฤติกรรมการเลือกตั้งและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้ง
สมาชิกกุฎិสภา พ.ศ. ๒๕๔๑. กรุงเทพฯ : เจ.พรินท์.
ศิทธิพันธ์ พุทธพันธุ. (๒๕๒๖). ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องเผ้า. (๒๕๒๕). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการลงคะแนน
เสียงเลือกตั้งของคนไทย พ.ศ. ๒๕๒๒. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (๒๕๔๓). รายงานการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกกุฎិสภา
พ.ศ. ๒๕๔๓. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.

Milbrath, W. (1965). *Political Participation: How and Why Do People Get Uninvolved in Politics?*.
Chicago: Rand McNally.

www.LocalManagerOnline.htm, ๔ เมษายน ๒๕๔๕

www.manager.co.th/Politics/ViewNews.aspx?NewsID=14 พฤษภาคม ๒๕๔๕

www.radiothailand.prd.go.th/chonburi/news/view_id/30 พฤษภาคม ๒๕๔๕

การสัมภาษณ์

กรกิจ วุฒิสมบูรณ์, ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี,

สัมภาษณ์, ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕

กรุงไทย นพรัตน์, นักวิชาการ, สัมภาษณ์, ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕

กัญญาภัค อุย়েমোং, นักวิชาการ, สัมภาษณ์, ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ณัฐวีร์ ตั้งเจริญกุล, สื่อมวลชน, สัมภาษณ์, ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ธนานินทร์ อรชร, นิสิต, สัมภาษณ์, ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕

พคุณศักดิ์ ตันตระวงศิลป์, สื่อมวลชน, สัมภาษณ์, ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕

บงกช มงคลชัย, ประชาชน, สัมภาษณ์, ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕

เบญจมาภรณ์ ชันธรธรรมรัตน์, ประชาชน, สัมภาษณ์, ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ວິຈີຕຣ នນັ້ນຍະກຸດ, ຜູ້ອໍານວຍກາງກາງເລືອກຕັ້ງໄຮຍ້ຈຳຈັງຂວັດຈລນຸງ, ສັນກາຍນີ້.

២៥ ເມພາຍນ ២៥៥៥

ສັນຕິກົດ (ຈຽງ) ການພິເໝຍສູງ, ຜູ້ສົມຄວຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສາມາຊີກຸມືສກາ, ສັນກາຍນີ້,

១០ ພຖມກາຄນ ២៥៥៥

ສູງໜີ ຂໍຢາກໂຄກທອງ, ຜູ້ສົມຄວຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສາມາຊີກຸມືສກາຈຳຈັງຂວັດຈລນຸງ, ສັນກາຍນີ້,

១១ ມີຖຸນາຍນ ២៥៥៥

ອີສະຮະພນ໌ ນຸສຶກກາຫນີ້, ນິສິຕ, ສັນກາຍນີ້, ១០ ພຖມກາຄນ ២៥៥៥